

πρωίας ἐκάλει τὸν λαὸν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Πλατάνου, ὑπάρχουσε καὶ ἡ φυγὰς τῶν Κυδωνιῶν, ἧτις ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς πλατείας ἔνθεν ἤκροατο τοῦ διδασκάλου σπεύδει καὶ διασχίσασα μετὰ πολλῆς δυσκολίας τὸ ἀσφυκτικῶς πληροῦν τὴν πλατεῖαν πλῆθος, προσέρχεται πρὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀποθέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης τῶν εἰσφορῶν τὸν ἀργυροῦν αὐτῆς δακτύλιον καὶ ἐν γρόσιον, ὅπερ μόνον ἐπιμελῶς ἔκρυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτῆς. Ἀφθονα δάκρυα καὶ ζωηρά ἐπευφημία παντὸς τοῦ παρισταμένου λαοῦ διεδόχθησαν τὴν ἐξόχως πατριωτικὴν ταύτην σκηνήν.

Ἡ φιλόστοργος Πανώρηα δὲν ἐπέιθετο νὰ ἀποσπασθῇ τῶν ὀρφανῶν τῆς, ἅτινα εἶχον πληρώσει τὸ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τοῦ ἐξαφανισμοῦ τῶν ἰδίων τέκνων ἀπομείναν ἐν τῇ μητρικῇ καρδίᾳ κενόν, καὶ ὅταν ἡ πατρικὴ τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου πρόνοια συνέστησε τὸ πρῶτον τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱεροδιδασκάλου Νικητοπούλου Ὁρφανοτροφεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ περισυνέλεξε πάντας τοὺς ἀγνώστων γονέων ὀρφανούς, τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ Ναυπλίου διακτωμένους, ἡ ἀτυχὴς Πανώρηα, κατοικοῦσα ἐν τῷ ἀπέναντι τοῦ καταστήματος τοῦ Ὁρφανοτροφείου (νῦν στρατῶνος τοῦ Ὀπλοστασίου) σωζομένῳ ἔτι καὶ νῦν ἀρχαίῳ Ἑνετικῷ Πανδοχείῳ, προσελήφθη τῇ αἰτήσει τῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὀρφανῶν, ὡς πλύντρια τῶν ἐνδυμάτων αὐτῶν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐξετέλει ἄνευ τινὸς ἀμοιβῆς καὶ μετὰ πάσης προθυμίας μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ βίου τῆς· ἐφ' ᾧ καὶ ταύτην θανοῦσαν ὀλίγους μῆνας μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Ὁρφανοτροφείου ἐκήδευσαν πάντες οἱ Ὀρφανοὶ ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει.

Εἰς τῶν τροφίμων τοῦ Ὁρφανοτροφείου τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου, βραδύτερον ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ, μετὰ συγκινήσεως καὶ στοργῆς ἰδιαζούσης ἀναιμνήσκατο πάντοτε τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἑκτακτὸν ἀφοσίωσιν καὶ ἀγάπην τῆς ἐναρέτου ταύτης γυναικὸς πρὸς τὰ ὀρφανά.

Μ. Γ. ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΝ

ΔΕΝ σκότιωνε τοὺς ἀσθενεῖς μοιᾶχα χάριν γούστου
ἐσκότιωνε καὶ τοὺς γεροὺς μὲ τοὺς ... λογαριασμούς του !

Ο ΣΥΡΙΑΝΟΣ